ustanovení jest, že v zabíráném bytě po 3 měsíce nikdo neobývá neb někdo obývá jen občas. Naproti tomu jest dle správních spisů nesporno, že zabíraný byt obýván jest stále a to 3 studenty jako podnájemníky, stěžovatelem pak o prázdninách. Předpoklad tudíž, který žalovanému úřadu při rozhodnutí ve směru tomto za základ sloužil, příčí se obsahu spisů.

Pokud jde o důvod zabrání dle § 8 odst. 1, č. 8 cit. z., jest zjištěno, že celý byt stěžovatelův v Brně obýván jest jen 3 podnájemníky. Skutečností touto jest na jisto postavena skutková povaha, jež by ovšem sama o sobě odůvodňovala zabrání dle tohoto ustanovení zákona. Stěžovatel však namítá proti zabrání, že léče svou chorobu, nucen jest zdržovati se mimo Brno na Král. Vinohradech, že tedy přechodná, na jeho vůli nezávislá příčina mu brání, aby sám užíval bytu. Taková důležitá, nezaviněná a přechodná překážka vylučuje zabrání bytu dle § 8, odst. 1, č. 1 cit. zák., když totiž byt po 3 měsíce není obýván, jak bylo vysloveno již v četných nálezích nejvyššího správního soudu. Následkem toho dlužno míti za to, že okolnost tato vylučuje zabrání bytu, byť i nájemník — jsa z přechodných důvodů vázán na nutný pobyt mimo místo, ve kterém má svůj trvalý byt — dal byt ten po dobu své okolnostmi vynucené nepřítomnosti do podnájmu, jak tomu jest v případě tomto. Nelze proto námitce stěžovatelem v tomto směru vznesené upříti oprávněnosti.

Žalovanému úřadu náleželo tudíž okolnosti stěžovatelem uváděné vzíti v úvahu, zejména zaujmouti stanovisko k skutkovému tvrzení, že stěžovatel bytu svého dočasně užívati nemůže, a že příčina jest důležitá, přechodná a jím nezaviněná.

Toho však úřad neučinil, vycházeje z nesprávného právního názoru, že dotčená okolnost stěžovatelem uváděná jest nerozhodná. Proto bylo naříkané rozhodnutí jako zákonu se příčící dle § 7 zák. o správ. soudě zrušeno.

Č. 733.

Zabírání bytů: * Nabídne-li majitel bytu za místnosti, které úřad hodlá zabrati, místnosti náhradní, a přijme-li úřad nabídku, není dle § 9 zák. z 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. oprávněn zabrati místnosti, jichž zabrání se byl vzdal, když majitel bytu poskytl náhradní místnosti dle dohody.

(Nález ze dne 24. února 1921 č. 2317.)

Věc: Josef a Marie J. v Brně proti společnému bytovému úřadu v Brně o zabrání místností.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: — — — — — — — — — — —

Rozhoduje o stížnosti řídil se nejvyšší správní soud následujícími úvahami: ....

Dle ustanovení § 9, odst. 4. zák. z 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. jsou ze zabrání podle § 8 tohoto zákona vyloučeny místnosti, jejichž majet-

níci v době s obcí (společným bytovým úřadem) sjednané zřídí svým nákladem přiměřené byty náhradní a pronajmou je osobám, označeným obcí (společným bytovým úřadem) anebo poskytnou náhradní byty v místnostech, nepodléhajících zabrání.

Toto zákonné ustanovení vylučuje tedy ze zabrání byty a místnosti, které by jinak dle § 8 zákona zabrání podléhaly, splní-li majetníci jejich podmínku zákonem stanovenou. Podmínka tato záleží v tom, že poskytnou za souhlasu obce (společného bytového úřadu) byt náhradní.

Smysl tohoto ustanovení je zřejmě ten, že souhlasnou vůlí obce (společného bytového úřadu) a majetníka bytu neb místnosti po zákonu zabratelné odvrátí se zásah do práv majetníkových jinak dle § 8 zák. přípustný. Na místo nálezu zabíracího nastupuje pak ujednání mezi majetníkem a obcí (společným bytovým úřadem).

Ve sporném případě, jak svrchu byl vylíčen, došlo mezi stěžovatelem a společným bytovým úřadem vskutku k takovémuto ujednání, jímž náhradní byt byl zcela určitě označen. Majetník bytu ujednání toto nesporně splnil. Plyne již z povahy ujednání takového, jakožto právního jednání obě strany vížícího, že společný bytový úřad nemůže je svým jednostranným projevem rozvázati, nemá-li pro to jiné příčiny, než že změnil svůj právní náhled o tom, že poskytnutý byt náhradní má náležitosti zákonem požadované. Jiného důvodu, kterým by své ustoupení od vzájemné dohody ospravedlnil, úřad neuvedl. Dlužno tudíž byt, za který stěžovatel dle ujednání se společným bytovým úřadem poskytl byt náhradní, považovati za vyloučený ze zabrání. Nelze proto srovnati se zákonem, když společný bytový úřad takovýto byt opětně zabral i slušelo tedy napadané rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost.

Č. 734.

Honební právo (Morava): * Rozhodnutí zemské správy politické, kterým se ve věcech honebních z dozorčí moci ruší rozhodnutí nižší stolice, je rozhodnutím vydaným ve stolici první a je podrobeno v řádném postupu instančním přezkoumání ministerstvem zemědělství (§ 98, odst. 2 mor. hon. zák.).

(Nález ze dne 25. února 1921 č. 2217.)

Věc: Jenko H. v Král. Poli proti zemské správě politické v Brně o pronájem honitby.

Výrok: Napadané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Obecní zastupitelstvo v Tikovicích — honební výbor v obci té ustaven nebyl — usneslo se dne 3. října 1919 přenechati obecní honitbu stěžovateli, který ji v předchozím období měl v nájmu, na další období 6leté.

Okresní správa politická schválila předloženou jí smlouvu nájemní dle § 29 zák. ze dne 26. července 1912 č. 4 z. z. z r. 1914 rozhodnutím ze dne 16. listopadu 1919. Rozhodnutím téhož data stanovila honební obvod na období od 1. ledna 1920—31. prosince 1925. Obojí rozhodnutí bylo obecní radě v Tikovicích doručeno dne 28. listopadu 1919.